

[Hans Hækkerup]

det være, at hr. Bjørn Elmquist ville revidere sit syn på, hvad der foregår.

Hr. Bjørn Elmquist spurgte, om dagsordenens punkt 2 ikke dækker punkt 3. Det vil sige, når vi tager afstand fra al fremmed indblanding i Centralamerika, dækker det så ikke også vores opfordring til USA om at ændre politikken over for landene i Centralamerika, om at de omgående skal stoppe handelsembargoen mod Nicaragua, og om at de skal genoptage de tosidede drøftelser? Det er samtidig et svar til hr. Kofod-Svendsen, der sagde, at ansvaret ikke alene er USAs. Vi mener, at man skal kalde en skovl en skovl. USA er den dominerende magt i området. Det er dem, der har mulighederne, hvis de har viljen. Hvis USA ville, kunne udviklingen vendes, og det er det, vi foreslår i dette punkt. De har den økonomiske, militære og politiske magt, og derfor foreslår vi: stop handelsembargoen, genoptag direkte forhandlinger med Nicaragua. Jeg vil godt spørge hr. Kofod-Svendsen, hvad det egentlig er, hr. Kofod-Svendsen har noget imod. Har hr. Kofod-Svendsen noget imod, at USA stopper handelsembargoen? Har hr. Kofod-Svendsen noget imod, at USA genoptager de direkte forhandlinger med Nicaragua? Jeg forstår ikke betænkelighederne.

Udenrigsministeren omtalte den kritik, Danmark er kommet med. Den har vi været helt enige i fra socialdemokratiets side: kritikken af mineringerne, af handelsembargoen og af, at USA ikke ville underkaste sig afgørelser fra den internationale domstol. Samtidig sagde udenrigsministeren, at USA fortsatte både deres økonomiske og militære bistand til Costa Rica, El Salvador og Honduras.

Vores betænkeligheder vedrørende den økonomiske bistand er netop, at USA giver den ensidigt til nogle lande, oven i købet til de lande, der er de groveste til at overtræde menneskerettighederne, mens der altså ikke ydes økonomisk bistand til Nicaragua. Nej, dér opretter man handelsembargo fra USAs side.

Den militære bistand, USA yder i området, virker efter vores mening ikke stabiliserende på forholdene, tværtimod. Når man inddrager Honduras og siger, at den militære bistand er en beskyttelse mod et aggressivt Nicaragua, synes jeg, det er historien om musen og elefanten. Den store, dominerende

militærmagt i området er USA, og når de afholder fællesøvelser sammen med Honduras, må det unægtelig for landene i området se ud, som om USA er den helt dominerende militære faktor. Vi synes, at det er et godt sted at begynde på at få processen i gang med at stoppe den militære opbygning, stoppe støtten til contraerne og andre guerillabevægelser, der er i området.

Jeg havde håbet, at dagsordenen kunne samle et bredt flertal i folketinget. Det er beklageligt, at det ikke er lykkedes. Det er beklageligt, at regeringspartierne ikke vil være med. Så meget mere grund er der til at takke de partier, der kan stemme for dagsordenen.

Da udenrigsministeren var på talerstolen, fortolkede han dagsordenen. Udenrigsministeren sagde, at »regeringen har ikke til hensigt at opfordre USA til at ændre sin politik«.

Jeg forstår godt, at det er regeringens grundelse for, at den ikke vil stemme for dagsordenen. Men så vil jeg stille udenrigsministeren et spørgsmål: den fortolkning, udenrigsministeren gav, betyder den, når dagsordenen er vedtaget af et flertal i folketinget, at regeringen vil opfordre USA til at ændre sin politik i Centralamerika?

Connie Hedegaard (KF):

Jeg har et par kommentarer, først til hr. Gert Petersen. Hr. Gert Petersen brugte Amnesty Internationals årsrapports engelske udgave, og han brugte den som alibi for, at Nicaragua faktisk kun havde tre overgreb på menneskerettighederne, som overhovedet var værd at beskæftige sig med. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at hr. Gert Petersen får held til i den grad at tegne menneskerettighedssituationen i Nicaragua i et lyserødt billede. Faktisk står der i rapporten s. 171:

»Amnesty International er også bekymret over rapporter om mishandlinger og tortur, tilfældige mord og uindrømmede tilbageholdelser begået af regeringsstyrker i forbindelse med væbnet konflikt i fjerne egne.«

Hvad man end mener om menneskerettighedssituationen i Mellemamerika, er det ikke rimeligt at tegne forholdene i Nicaragua særlig lyse.

I øvrigt vil jeg ikke gå ind i den diskussion om, hvor menneskerettighederne krænkes mest. Det er rigtigt, at der er lande i Mellem-